

Аркингъ. — Говорѣ за митинга. Нищо не ме забавлява, както една революция. Взмутата тѣла, сражение, развихрени страсти, хора, изплували отъ долу, водачи, които се налагаатъ, победители, победени, извръти: тока е животътъ дори, който ви се предлага, както сцената) (на единъ театръ, опростенъ и угоденъ).

Лткаръгъ, горчиво. — Какъ ли случая за васъ да наблюдавате рѣката отъ стрѣлкия брѣгъ.

Аркингъ. — Оскрѣпиха ли ви? (Имате ли нѣщо, отъ което да се опомнете? Въз се връщаме отъ пѣть и не знае, какъ става въ тоя градъ.)

Лткаръгъ. — Заради имате по-малко тѣлесни убедености, владенията не могатъ да награди последния ^{ми} трудъ. Ето доказателството.

Изважда писмо отъ лткаръгъ и виждо; но не показва тоа, което трябва да покаже.

Аркингъ, като четѣ. — Мили мой, ще ми кажете ли, дали бихте приели да станете ректоръ на университета... (Продължава да четѣ.) Подписалъ: Ленинъгъгъ. (Лткаръгъ се изчерква.) Какъ? Виждамъ, че сте въ най-добри отношения из правителството!

Лткаръгъ, като прибира писмо отъ м. — Хи! Ето! Не! Да... Доскоро виждамъ, мили мой приятелю.

Извазва много бързо.